

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan ikke svare på, om det er bedre eller dårligere. Jeg kan kun sige, at selv om man havde politi og toldere ved alle grænserne, ville denne menneskehandel jo komme på tværs. Vi kan altså også se, at den også finder sted i lande, som har meget stærk grænsebevogtning, altså lande, som ikke er med i Schengen. Der findes jo altså også det samme problem, så jeg tror ikke, det vil være løst med det. Man krydser grænser på mange måder i verden i dag, så det er ikke gjort med det. Det er gjort med, at man med politiet har en stærk indsats inde i landene for at få det stoppet.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det forhold, at man ikke kan fange alle ved at have national grænsebevogtning, gør vel ikke, at man så skal sige: O.k., så skal vi ingen fange. Det lyder ikke som et synspunkt, der normalt ville være konservativt i hvert fald. Altså, udgangspunktet må vel være, at man rent faktisk kan bremse en del af den her dybt ubehagelige grænseoverskridende kriminalitet ved at sætte så mange hindringer i vejen for de her ubehagelige mennesker, der gerne vil udføre deres ubehagelige gerninger.

Kl. 17.30

Der kan jeg ikke forstå, at man i EU, når man taler så meget om at skulle hindre menneskehandel, som jo er noget af det mest grænseoverskridende, vi kan forestille os inden for kriminaliteten, så samtidig siger, at vi ikke må sætte de hindringer op.

Hvis vi forestiller os, hvor mange lande man skal igennem for at komme fra, lad os sige Nordafrika til Danmark, er det dog tankevækkende, at man kun skal krydse en EU-grænse for så at komme hele vejen til Danmark. Det er trods alt – det må udenrigsministeren vel medgive – nemmere kun at krydse én grænse ulovligt, end det er at skulle igennem fire-fem grænser ulovligt.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo fuldstændig rigtigt, men for at dække disse situationer, skal man altså belaste alle Europas borgere med en række grænseovergange, som de i dag er glade for at være sluppet for. Det er jo altså den slags, man siger er overdreven kontrol. Hvis vi havde foreslået det, ville vi

få at vide, at vi lavede alt for meget kontrol og vi havde indført et kontrolsamfund igen. Hvis regeringens havde foreslået det, var det kørt den vej.

Det, man skal gøre, er selvfølgelig at få sat ind over for det med strengere straffe og med mere razzia og overvågning. Det er jo så justitsministerens område. Men handlingsplanen skal skærpe indsatsen og skærpe straffene i forbindelse med menneskehandel.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er ikke meget, man kan nå på 1 minut med en kort bemærkning, men jeg bliver nødt til i hvert fald lige at kommentere det, som udenrigsministeren sagde om militæret og EU. Det er jo sådan, at der med EU-forfatningen blev lagt op til et intensiveret militært samarbejde i EU med nogle principper om, at en EU-hær eller en militær udrykningsstyrke, hvad man nu end vælger at kalde det, ville kunne handle uden for EU i overensstemmelse med principperne i FN. Der står netop ikke, at den kun kan handle, medmindre der er afgivet mandat i FN's Sikkerhedsråd, og det er jo, fordi man ønsker at opbygge en militær magt, en militær blok, som kan handle, uden at der er afgivet mandat i FN. Det er jo en undergravning af FN. Vi synes hellere, man skulle styrke FN, det er den mindst ringe organisation, vi har med hensyn til at skabe en international retsorden.

Det var i hvert fald et konkret eksempel på, hvor der foregår en militær oprustning.

Men spørgsmålet er: Kan udenrigsministeren garantere, at vi får en folkeafstemning, hvis der kommer en minitraktat, hvor der er flertalsafgørelser som princip kombineret med en fast formand/præsident og en udenrigsminister for EU?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der var to spørgsmål, og det bliver svært at nå dem begge to med ét svar.

Det intensiverede militære samarbejde er jo begrundet i, at verden kalder på, at Europa bliver i stand til at foretage også en militær udrykning. Det er en udrykningsstyrke. Man har glæde af den f.eks. i Congo, hvor man er med til at stoppe borgerkrige. Der ville det være forkert, hvis ikke EU havde den mulighed. Man kunne også se på Balkan, hvor svagt EU stod, og hvor man skulle have fat i NATO.